

ماضي مضارع امر مصدر باب

اِسْتَفْعَلَ

يَسْتَفْعِلُ

اِسْتَفْعِلْ

اِسْتَفْعِلْ = اِسْتَفْعَلَ

اِفْتَعَلَ

يِفْتَعِلُ

اِفْتَعِلْ

اِفْتَعِلْ = اِفْتَعَلَ

اِنْفَعَلَ

يِنْفَعِلُ

اِنْفَعِلْ

اِنْفَعِلْ = اِنْفَعَلَ

تَفَعَّلَ

يَتَفَعَّلُ

تَفَعَّلْ

تَفَعَّلْ = تَفَعَّلَ

فعلهای ماضی در زبان عربی به دو دسته تقسیم میشوند:

دسته دوم

فعلهایی که ماضی آنها در صیغه (هو) علامه بر

سه حرف اصلی، دارای حروف زائد هست.

این حروف زائد باعث تغییر در شکل و معنی فعل

می شوند. مانند: خرج: خارج شد (هو)

خرج: خارج کرد (هو)

دسته اول

فعلهایی که ماضی آنها

برای صیغه (هو) فقط

سه حرف اصلی دارد.

دَخَلَ - خَفَرَ - خَرَجَ

مَنَعَ

فَتَحَّ : باز کرد اِنْفَتَحَ : باز شد

اِنْفَتَحَ - يَنْفَتِحُ - اِنْفَتْحُ - اِنْفِتاح

اِنْفَتْحَاهُ --- ؟ اِنْفَتْحَاهَا --- ؟

لَنْفَتِحُ --- ؟ اِنْفَتْحُنْ --- ؟

غَفَرَ : آمرزید
اِسْتَغْفَرَ : آمرزش خواست

معنی

اِسْتَغْفَرْتُ : ؟

يَسْتَغْفِرُونَ : ؟

اِسْتَغْفِرِي : ؟

اِسْتَغْفَارَ : ؟

فعلهای دسته اول که ماضی آنها فقط سه حرف اهل دارد

شَدَیْ مَجْرَدِ نَامِ دارند . اما دسته دوم چون حرف زائد هم دارند
تَنَهَا ۳

شَدَیْ حَزَبِ نَامِ می گیرند . شَدَیْ حَزَبِ داری ۱ وزن هستند که باب
بَعِثَ ۳

نامیده می شوند . و آن عبارتست از :

اِنْفَعَال - اِفْعَال - تَفْعِيل - مُفَاعَلَةٌ - تَفَاعُلٌ - تَفَعُّلٌ - اِسْتِفْعَالٌ - اِفْعَالٌ

در درس سوم و چهارم باب آنها را می شنوید

اِسْتَفَلَ : کار کرد

سَفَلَ : مشغول شد

اِسْتَفَلَ اِسْتَفِلُّ اِسْتَفِلُّوا اِسْتَفِلُّوا

اِسْتَفِلُّوا : —

اِسْتَفِلُّوا : —

اِسْتَفِلُّوا : —

خَرَجَ : خارج شد تَخَرَّجَ : دانش آموخته شد

تَخَرَّجْتُمْ : ؟

تَخَرَّجِينَ : ؟

تَخَرَّجُوا (انْتَبَهِ) : ؟

تَخْرُجُ : ؟